

E Se decimo

a caris suis ad pniām et ad cōfessionem exhortabat attētū: q̄s ille audire rēnuit. H̄ dixit. Ego ad iudiciū di citat̄ cōparui et ad etnā dānarōem iudicat̄ sū sine oī spe salutis: q̄s sicut nō exercui miscdiam et cōpassiōne ad paupes xp̄i: sic eadē di/strictōe sine miscdia sentēiat̄ sū: et sic in felicē aīaz expirauit. et res et corp̄ et aīaz pdidit. Vñ Jacobi. 3. Iudiciū fit ei sine miscdia q̄ hic nō facit miscdiam. C Se ptimi sunt q̄cūpiscūt honorēt pulchritudinē pximi: honorēt exaltatōem et subtilitatem. pulchritudinem xp̄t hoc vt hominib⁹ placeant: et hoc est pccm. S si naturalis quis appetet pulchritudi/ nem nō tñ h̄ deū xp̄t hoc vivere veller: sic qñq̄t esse sine pccō. Octauī sunt q̄ famuluz vel ancillam pximi sibi attra/hunt: cū tñ alias a fuitio recederenō in/tendunt quod est phibitū in lege vt h̄ Exodi. 20. Nō cōcupisces fūumyl'an/cillam. r̄c. Itē est h̄ legem nature: quia hec est lex naturalis. Quod tibi nō vis/fieri. videne feceris alteri. Et christ⁹ in euangelio. Que vultis vt faciant yobis hoīes. r̄c. Ergo si tu h̄ es famulū ylfa/mulā fidelē et non yelles q̄ tibi q̄s cū vel eam abstraheret: sic tu pximo teneris. Noni sunt q̄ nimio amore afficiuntur de/superbia: tamen infra deum: et h̄ evenia/le. Decimū sunt q̄ appetunt aliena cū/voluntate conditionata: scilicet si possent h̄ es sine offensa deit̄ iniuria pximi: et tñc vel nullū vel tantū est eveniale pccm. siue talem p̄ditōem actualis addant siue ha/bitualis eā intendāt.

De decimo p̄cep.

D On concupisces yxorem pro/ximi tui. Vbi prohibetur om/nis concupiscētia carnis. q̄s ī sexto p̄cepto p̄hibuit actū car/nis: hic aut̄ p̄hibet q̄cūpiscētia carnis. C Vbi sciendū q̄cū hoc p̄ceptū faciunt quattuor genera hoīm. P r̄imi q̄ de/

liberate concupiscunt libent̄ ope actus/ perpetrarent si possibile ip̄sis fore. et tales contra preceptum dei faciunt et pec/cant mortalit. Verbi gratia. Si quis vna die centū dom⁹ intraret: et in q̄libet domo p̄cupiscentiā malā sibi perūsum acquireret: tot peccata mortalia acq̄ret. Unde Matth. 5. Qui viderit mulierē ad concupiscendā eam: itaz mechatis est eam in cordesuo. sc̄ ut p̄cupiscentiā transeat in affectū cordis et in consen/sū rationis. Et etiā si facultas assifa/cere disponat: iā mechatus est eā in cor/de suo. q̄s fm̄ iurayolitas p̄ facto repu/taſ. C S̄di sunt qui vellent̄ posse h̄/timent mundū et scādaluſ. Sed si sc̄i/rent se posse latere in hoc actu: nec deu/s nec sanctos nec salutem anime curarent quin hoc potius p̄petrarēt. Et tales q̄ sic dīmittunt: deū grauiter offendit q̄ voluntas est deliberata ad actum illū.

B C tertii sunt q̄ non p̄cupiscent nec actū p̄petrare volunt: sed faciunt ut concupiscātur: vt multe mulieres simili/ter et virgines que ad hōselauāt et or/nant ut amabiliores fiat. que non solū in plateis et choreis: imo etiā in ecclesia corda viroꝝ vulnerāt: dum eis nunc co/lore albo: nunc rubeo. nūc familiari col/loquio: nūc manūū iniectione: nūc vul/tus compositione: nūc oculoz lasciva/intuitione laqueum et occasionem ruine/p̄stāt. Et tales qui sic non concupiscunt nec actū facere volunt sed concupisci vo/lunt sūt occisores aīaz. Unde Bern. in/fmōe. Nonne vides tibi grauorem ab eo xp̄s sustinere p̄secutionē. qui sugge/stione maligna exemplo pernicioſā /dali occasiōe ab eo puerit aīas quas re/redemit. q̄s a iudeo qui sāgutū eī effu/dit. C Quarti st̄z q̄ non p̄cupiscent nec etiā actū facere p̄ponūt: sed tamē delectātur in morosa delectatione cum plena ratione et volitatem. Et talis moro/sa delectatio est peccatum mortale. Co/tra quod heu multi faciunt q̄ mulieres

precepto

q̄ viri quales nolunt cōcupiscere nec vel
le concupisci ab alijs. tamē volunt agere
diē festū in reliquias nocuas & turpiū co-
gitationū: qđ tñ nimis est periculorum:
qz facilius ex hoc pccm mortale incur-
rit: vt pbat Jacob⁹ i canonica sua cū dē
Concupiscētia id est interior animi dele-
ctatio cum conceperit: sub audiēdo con-
sensum rōnis: partē peccatum mortale.
Sciendum fīm Greg⁹. q̄ humana tem-
pratio perficitur in tribus. s. suggestio e.
delectatione & consensu. Si enim sug-
gestio inducit passionem que est subtus
motus cogitantis seu delectantis in re
cogitate: sic est yeniale peccatum. Si au-
tem suggestio inducat passionē que est
quedaz anime formalis deliberatio: tūc
aut nō esse sentitur delectatio in tali co-
gitatione: & sic vel non est peccatum vel
solum yeniale. Aut sentitur delectatio i
cogitando: & hoc dupliciter. aut tūc deli-
beratio rationis non consentit in dele-
ctationem: & sic est adhuc yeniale. aut cō-
sentit: & sic est peccatum mortale: siue cō-
sentiat in delectationem interioris act⁹:
siue consentiat in ipm opus. Cuius ra-
tio est: quia non solum consensus verus
puta cum quis cōsentit in opus: est pec-
catum mortale. sed etiam interpretatiūs
vt cū quis consensit in solam delectatio-
nem interiorē: non autez in opus. Et
hochabet veritatem si delectatio cadat
super obiectum includens in se deformi-
tatem ad rectam rationem. Si at quis
non delectet in delectatione turpi: puta
si alii placeat cogitare de specie alicui
ius mulieris pulchre absq̄ ista deformi-
tate p̄currente: sic p̄sensus in talem dele-
ctationem non erit peccatum mortale s
potius yeniale.

¶ Explicit tractat⁹ de decē preceptis.

Incipit tractat⁹
De nouem peccatis alienis

A Quem sūt peccata aliena
quorū si peccator aliquis
in morteyno deprehensus
fuerit sic dāmnatur ac si p
vrio. Licet hoc nobis vide-
atur mirabile q̄ homo dāmnetur p alie-
nis sicut pro proprijs. Ideo omnes sol-
licitē discite nouem esse genera hominū
que breuiter dicam qui dānānt p alie-
nis peccatis fīm q̄ sunt nouē pccā alie-
C Pumū est iussio scilicet cū quis iubet al-
tez peccare. Verbi grā. Domini⁹ q̄ iub-
et familiū. vel pater q̄ iubet filiū. & do-
mina que iubet ancilla hec facē quesunt
contra charitatē dei & p̄ximi. sicut rusti-
ci q̄ iubet suos famulos dāna in ferre. p
ximi cū pecorib⁹ suis in graminib⁹ vel
in segetib⁹: v̄l dñā q̄ iubet ancillā ad p
tū alteri⁹ irez ibi gramina alteri⁹ recipēz
qđ tñ bene cognoscit esse p̄tra voluntatē
illi⁹ cui⁹ est pratū. Eti si n̄is ynu pannuz
plenu gramīnib⁹ ancilla ex iussu dñere
cepisset: dñā obligat ad restitutōez. Itē
mechanici in ciuitatib⁹ q̄ iubet suos fa-
mulos infidelit laboraresua artificia.
Item pānifices q̄ iubent pānu n̄imis
excessiue laniarez extrahere. Itē caupo-
nes q̄ iubent famulos mēsurā cū vino n̄
bene implere. Item parētes qui iubent
filios & filias chorizare: & sic d̄ alijs. Or
quicquid iussisti quod est contra chari-
tatem dei & p̄ximi in istis reus es. & dā-
naberis cum illis qui hoc ex iussu tuo p
petrauerunt. Unde Sap. 18. Simū
li pena seruus cum domino afflicitus est
imo quādoq̄ iubentes plus peccat q̄
faciētes. Herodes enim nō decollauit
Ioannem. tamen ita reus est tanquam
cum p̄pria manufe cīs. Et hoc quare &
quia iussit. Similiter pylatus qui nō
crucifixit p̄pm p̄pria manu. & milites sui